

BİLKENT
SENFONİ ORKESTRASI

USTA VE ÇIRAĞI
**BEETHOVEN &
MENDELSSOHN**
MASTER AND APPRENTICE

Matthew Coorey
şef | conductor

Francesca Dego
keman | violin

4 Aralık December **2021**

Cumartesi Saturday, **20.00**

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı sessiz konuma getirmenizi ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to put their cell phones on silence mode and not to take any photographs with flash during the concert.

bilet.bilkent.edu.tr

Gişe-Ticket Office: (312) 290 1775

 /BilkentSymphonyOrchestra

 /bilkentsymphony

 /bilkentsymphony

 /BilkentSymphonyOrchestra

 Bilkent Symphony Orchestra

Program

F. Mendelssohn

Keman Konçertosu Mi minör Op.64

Concerto for Violin in E minor, Op.64

- I. Allegro molto appassionato
- II. Andante
- III. Allegretto non troppo - Allegro molto vivace

ara interval

L. van Beethoven

Senfoni No:3 Mi bemol Majör Op.55 “Eroica”

Symphony No.3 in E flat Major, Op.55 “Eroica”

- I. Allegro con brio
- II. Marcia funebre: Adagio assai
- III. Scherzo: Allegro vivace
- IV. Finale: Allegro molto

Matthew Coorey şef conductor

Matthew Coorey orkestra şefliği kariyerine, 2003 yılında Liverpool Kraliyet Filarmoni Orkestrasında Gerard Schwarz'a yardımcı şef olarak atanmasıyla başlamıştır. Liverpool Filarmoniyle yaptığı bir yıllık sözleşme daha sonra üç yıla uzatılmış ve Coorey, orkestranın ilk konuk şefi olmuştur.

Ardından Londra Filarmoni Orkestrası, Sidney Senfoni Orkestrası, Philharmonia, Hallé, Ensemble 10:10 ve London Mozart Players gibi müzik topluluklarıyla konserler veren Coorey, tüm bu topluluklardan yeni performanslar için davet almıştır. Coorey, geçtiğimiz konser sezonlarında Stuttgart Radyosu Orkestrası, BBC Filarmoni Orkestrası, Bournemouth Senfoni Orkestrası, BBC Senfoni Orkestrası, Melbourne Senfoni Orkestrası, Ictus Ensemble, Londra Senfoni Orkestrası ve BBC Proms ile sahneye çıkmış, ayrıca City of Birmingham Senfoni Orkestrası, Yeni Zelanda Senfoni Orkestrası, Büyük Britanya Ulusal Genç Senfoni Orkestrası, Filistin Ulusal Orkestrası, İrlanda Ulusal Orkestrası ve RLPO ile yeniden çalışmak üzere anlaşma yapmıştır.

Müzik kariyerine korno sanatçısı olarak başlayan Coorey, Sidney Müzik Konservatuvarında eğitim aldıktan sonra Avustralya Oda Orkestrası, Brandenburg Orkestrası ve Sidney Senfoni Orkestrasıyla düzenli olarak konserlere çıkmıştır.

Orkestra şefi olarak kendi kendini yetiştiren Coorey, Seiji Ozawa ile çalışmak üzere girdiği seçmelerde Tanglewood Müzik Festivaline çağırılmıştır. Burada birlikte çalıştığı Jorma Panula, Coorey'in ilk önemli şeflik hocasıdır. Coorey iki yıl süreyle Royal Northern College of Music'de Sir Mark Elder'in orkestra şefliği öğrencisi olmuştur. Coorey ayrıca Maazel-Vilar Orkestra Şefliği Yarışmasında finale kalmış, Allianz Uluslararası Orkestra Şefleri Akademisinde çalışmış, Georg Solti Orkestra Şefliği Yarışmasında da ödül kazanmıştır. Sarah Chang, Freddy Kempff, Steven Osborne, Yevgeny Sudbin ve Pieter Wispelwey gibi sanatçılarla birlikte sahne alan Coorey, Classic FM ve Naxos Records için kayıtlar yapmıştır.

Matthew Coorey began his conducting career in 2003 when he was appointed Assistant Conductor to Gerard Schwarz and the Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. This initial one-year contract with the RLPO then became a three-year commitment when he was appointed the orchestra's first Conductor in Residence.

Debuts soon followed with the London Philharmonic Orchestra, the Sydney Symphony Orchestra, the Philharmonia, the Hallé, Ensemble 10:10 and the London Mozart Players – all ensembles from whom he received re-invitations.

Recent seasons have included debuts with the Stuttgart Radio Orchestra, BBC Philharmonic Orchestra, the Bournemouth Symphony Orchestra, BBC Symphony Orchestra, the Melbourne Symphony Orchestra, Ictus Ensemble, the London Symphony Orchestra and at the BBC Proms, as well as return engagements with the City of Birmingham Symphony Orchestra, the New Zealand Symphony Orchestra, the National Youth Orchestra of Great Britain, the Palestine National Orchestra, the Philharmonia, the National Orchestra of Ireland and the RLPO.

Matthew Coorey began his musical career as a horn-player and after studying at the Sydney Conservatorium of Music he performed regularly with the Australian Chamber Orchestra, the Brandenburg Orchestra and the Sydney Symphony.

Initially self-taught as a conductor Matthew Coorey auditioned for Seiji Ozawa and was invited to the Tanglewood Music Festival where he worked with Jorma Panula who became his principal conducting teacher. For two years, he was Junior Fellow in Conducting - under Sir Mark Elder - at the Royal Northern College of Music. He was a finalist in the Maazel-Vilar Conducting Competition, a fellow of the Allianz International Conductors' Academy and a prize-winner at the Georg Solti Conducting Competition. He has collaborated with artists such as Sarah Chang, Freddy Kempff, Steven Osborne, Yevgeny Sudbin and Pieter Wispelwey and has recorded for Classic FM and Naxos Records.

Francesca Dego keman violin

Etkileyici sesi, ilgi uyandıran yorumları ve kusursuz tekniğiyle dikkatleri üzerinde toplayan Francesca Dego, uluslararası sahnelerin en çok aranan genç kemancıları arasında yer alıyor. Chandos Records'la anlaşmalı olan sanatçı bu etiketle çıkan ilk CD'sinde,

Niccolò Paganini'ye olan saygısını, ilhamını ondan alan yapıtların büyük kemancının kendi kemana, efsanevi "Il Cannone" ile yaptığı kaydıyla gösteriyor. Dego, son albümünde Sir Roger Norrington yönetimindeki Kraliyet İskoç Ulusal Orkestrasıyla Mozart'ın Keman Konçertolarını seslendiriyor.

2021/22 sezonunun öne çıkan performansları arasında Fabio Luisi yönetimindeki NHK Senfoni Orkestrasıyla vereceği dört konser, Fenice Tiyatrosunda Bernstein'in Serenade yapıtı, Lozan Oda Orkestrası, Krakow Filarmoni ve Hallé Orkestrasıyla birlikte katılacağı projeler yer alıyor. Dego, Haziran ayında Salle Cité de la Musique, Philharmonie de Paris'de Atelier Ostinato Orkestrasıyla Campogrande'nin Keman Konçertosunun dünya prömiyerini gerçekleştirecek. Sanatçı, uzun süredir birlikte çalıştığı Francesca Leonardi'yle Dubai, Lyon, Londra ve Verona'da resitaller verecek.

İtalya'nın Lecco kentinde İtalyan ve Amerikalı bir anne babanın çocuğu olarak dünyaya gelen Dego, dünyanın çeşitli yerlerinde önemli orkestralarla düzenli olarak sahneye çıkıyor. Sanatçının birlikte performans sergilediği ya da sergileyeceği orkestralar arasında Philharmonia, Hallé, Ulster, Kraliyet Filarmoni ve Kraliyet İskoç Ulusal Orkestraları, Gürzenich Orchestra Cologne, Indianapolis Senfoni Orkestrası, Tokyo Metropolitan ve Tokyo Senfoni Orkestraları, Orchestre Philharmonique de Nice, Orchestre de Chambre de Lausanne, St. Petersburg'un ünlü Beyaz Gecelerin Yıldızları festivalinde Teatro Carlo Felice Genova, Teatro Regio di Torino, Orquestra de Sevilla ve Palau de les Arts'da Orquestra de la Comunitat Valenciana, Auckland Filarmoni, Las Vegas Filarmoni, Santa Barbara Senfoni, Het Gelders Orkest ve Orkest van het Oosten sayılabilir.

Dego'nun bugüne kadar uluslararası kariyerinde birlikte çalışma fırsatını bulduğu saygın şefler arasında Sir Roger Norrington, Fabio Luisi, Karen Durgaryan, Christopher Franklin, Lionel Bringuier, Dalia Stasevska, Paul Goodwin, Christopher Hogwood, Yoel Levi, Donato Renzetti, Grant

Llewellyn, Wayne Marshall, Gianluigi Gelmetti, Diego Matheuz, Shlomo Mintz, Gemma New, Alpesh Chauhan ve Xian Zhang yer alıyor.

Başka sanatçılarla yaptığı çalışmalarla dikkat çeken Deگو, oda müziğinde de adından söz ettiriyor. Deگو, şimdiye kadar Salvatore Accardo, Alessandro Carbonare, Mahan Esfahani, Bruno Giuranna, Narek Hakhnazaryan, Piers Lane, Jan Lisiecki, Mischa Maisky, Antonio Meneses, Martin Owen, Roman Simovic ve Kathryn Stott gibi müzisyenlerle birlikte çalıştı ve resital ortağı piyanist Francesca Leonardi ile düzenli olarak sahneye çıktı. İkili, 2020/21 sezonunda Paris Louvre'da, New York'taki Lincoln Center'da, Washington DC'de ve Siena'da resitaller vermenin yanı sıra Torino'daki Unione Musicale'de Beethoven'ın keman sonatlarının tamamını seslendirdikleri son konserlerinde performans sergiledi.

Ulusal ve uluslararası pek çok yarışmada ödül kazanan Deگو, 2008'de Cenova'da düzenlenen ünlü Paganini Yarışmasında 1961'den bu yana ödül alan ilk İtalyan kadın yarışmacı olarak dikkatleri üzerine çekti. Deگو aynı zamanda en genç finalist olarak Enrico Costa ödülüne değer görüldü. 2014 ve 2015 yıllarında Roma'da yapılan ve RAI tarafından tüm dünyaya yayımlanan Anma Günü konserlerinde solist olarak performans göstermek üzere seçildi. 2014 yılının Haziran ayında Brezilya'da Futbol Dünya Kupasının açılışında Rio de Janeiro'daki Belediye Tiyatrosunda sahneye çıktı. Uzman müzik dergileri için sık sık yazılar yazan Deگو, Suonare News'da her ay bir köşe yazısı kaleme almanın yanı sıra BBC ve Classical Music dergileri, The Strad, Musical Opinion ve Strings Magazine için makale ve değerlendirmeler yazıyor. Deگو, Mondadori tarafından yayımlanan ilk kitabı "Tra le Note. Classica: 24 chiavi di lettura"da günümüzde klasik müziğin nasıl daha iyi dinlenip anlaşılabileceğini ele alıyor.

Francesca Deگو'nun yakın zamanda Chandos etiketiyle çıkan albümlerinin yanı sıra, Deutsche Grammophon için yaptığı kayıtlar arasında City of Birmingham Orkestrası ve Daniele Rustioni'yle Paganini ve Ermanno Wolf-Ferrari konçertolarını seslendirdiği ve büyük beğeni toplayan 2017 tarihli ilk konçerto CD'si, Suite Italienne adlı resital albümü ve Beethoven'ın keman sonatlarının ve Paganini'nin 24 Kaprisinin tamamının yer aldığı bir albüm bulunuyor.

Celebrated for her sonorous tone, compelling interpretations and flawless technique, Francesca Deگو is one of the most sought-after young violinists on the international scene.

Signed to Chandos Records, her first disc on the label honours the legacy of Niccolò Paganini with a recording of works inspired by the great violinist and is performed on his violin, the fabled “Il Cannone”. Her most recent release is the first volume of Violin Concerti with the Royal Scottish National Orchestra, conducted by Sir Roger Norrington.

Highlights of the 21/22 season include four concerts with NHK Symphony with Fabio Luisi, Bernstein’s Serenade at La Fenice and projects with Orchestre Chambre de Lausanne, Krakow Philharmonic and the Hallé Orchestra. In June she will perform the World Premiere of Campogrande’s Violin Concerto at the Philharmonie de Paris, Salle Cité de la Musique with the Atelier Ostinato Orchestra. Recitals with her longterm collaborator Francesca Leonardi include in Dubai, Lyon, London and Verona.

Born in Lecco, Italy, to Italian and American parents, Francesca regularly appears with major orchestras worldwide, and recent and forthcoming highlights include performances with the Philharmonia, Hallé, Ulster, Royal Philharmonic and Royal Scottish National Orchestras, Gürzenich Orchestra Cologne, Indianapolis Symphony Orchestra, Tokyo Metropolitan and Tokyo Symphony Orchestras, Orchestre Philharmonique de Nice, Orchestre de Chambre de Lausanne, Teatro Carlo Felice Genova at St Petersburg’s renowned Stars of the White Nights festival, Teatro Regio di Torino, Orquestra de Sevilla and de la Comunitat Valenciana at Palau de les Arts, Auckland Philharmonia, Las Vegas Philharmonic, Santa Barbara Symphony, Het Gelders Orkest, and the Orkest van het Oosten.

Her international career to date has allowed her to work alongside many esteemed conductors, Sir Roger Norrington, Fabio Luisi, Karen Durgaryan, Christopher Franklin, Lionel Bringuier, Dalia Stasevska, Paul Goodwin, Christopher Hogwood, Yoel Levi, Donato Renzetti, Grant Llewellyn, Wayne Marshall, Gianluigi Gelmetti, Diego Matheuz, Shlomo Mintz, Gemma New, Alpesh Chauhan and Xian Zhang, to name a few.

An outstanding collaborative artist, Francesca thrives in chamber settings, and she has performed with Salvatore Accardo, Alessandro Carbonare, Mahan Esfahani, Bruno Giuranna, Narek Hakhnazaryan, Piers Lane, Jan Lisiecki, Mischa Maisky, Antonio Meneses, Martin Owen, Roman Simovic and Kathryn Stott, as well as her regular recital partner, pianist Francesca Leonardi. Highlights of the

2020/21 season for the duo include performances at the Louvre in Paris, Lincoln Center New York, Washington DC, Siena, as well as the final concerts of their complete cycle of Beethoven's violin sonatas at Unione Musicale, Torino.

Francesca is the winner of numerous national and international competitions, and in 2008 attracted widespread attention for being the first Italian female prize-winner of the renowned "Paganini Competition" in Genoa since 1961. In addition she was awarded the "Enrico Costa" prize for having been the youngest finalist. She was selected to perform as soloist at the 2014 and 2015 Remembrance Day concerts in Rome, broadcast worldwide by RAI. In June 2014 she performed at Rio de Janeiro's Teatro Municipal at the opening of the Football World Cup in Brazil. She is a frequent contributor to specialist music magazines, penning a monthly column for Suonare News among others, and has written articles and opinion pieces for the BBC and Classical Music Magazines, The Strad, Musical Opinion and Strings Magazine. Francesca has also recently published her first book, Tra le Note. Classica: 24 chiavi di lettura, with Mondadori in which she explores how classical music can be listened to and better understood today.

Further to her recent Chandos releases, other discs include her highly-acclaimed first concerto disc featuring concertos by Paganini and Ermanno Wolf-Ferrari alongside the City of Birmingham Symphony Orchestra and Daniele Rustioni in 2017, the recital disc Suite Italienne, as well as a complete survey of the violin sonatas by Beethoven and of Paganini's Caprices, for Deutsche Grammophon.

Felix MENDELSSOHN-BARTHOLDY

(1809 -1847)

Keman Konçertosu, Mi minör, Op.64

Concerto for Violin in E minor, Op.64

Eser yapısal özellikleri açısından müzik tarihinde özel bir yere sahiptir. Klasik dönemde konçertolar sonat biçimi ile Barok dönemin ritornello formunu bir araya getiren bir anlayışa sahipti. Birinci bölümün sonunda çoğunlukla doğaçlamaya dayanan bir kadenza yer alırdı. Mendelssohn, ritornello prensibini göz ardı ederek eseri sonat biçimi üzerine inşa etmiş, kadenzayı bölümün ortasına almış ve baştan sona eserin yapısal bütünlüğüne hizmet edecek

biçimde yazmıştır. Böylelikle konçertoyu senfonik biçime yaklaştırarak 19. yüzyıl müziğine yeni bir boyut katmıştır. Eser bu özellikleriyle klasik yapısalcılığın en üst aşamasına ulaşırken, kullandığı temalar döneminin romantik etkilerini taşır. Her üç bölümde yer alan temalar romantik lied ve piyano yazısının etkilerini taşır. Keman yazısı da hem üst düzey ustalık hem de duygusal derinlik gerektirir.

Böylesine çok boyutlu özelliklere sahip olan bu yapıt, günümüze değin neredeyse tüm büyük keman sanatçıları tarafından seslendirilmiş, klasik repertuvarın en çok bilinen konçertolarından biri olarak tanınmıştır.

The violin concerto has a special place in music history in term of its structural properties. In classical period, the concerto was composed in a sense that combined the sonata form of the classical period with the ritornello form of the baroque period. In a classical concerto, cadenza was improvised by the soloist at the end of the first movement. Mendelssohn, however, ignored the ritornello principle and built up the piece on sonata form; he placed cadenza in the middle of the movement and wrote it so as to serve the structural integrity of the piece. Thus, he approximated the concerto to symphonic form and added a new dimension to the nineteenth century music. With these characteristics, while the piece reaches the highest degree of the classicist structuralism, the themes he used carry the romantic influences of the times. The effects of romantic lied and piano writing can be seen in the themes of all three movements. The violin writing, too, requires both high skill and emotional depth.

Having such characteristics, this concerto has been performed by almost all of the leading violinists so far and become one of the mostly known concertos of the classical repertoire.

Doç. Dr. · Assist. Prof. Onur Türkmen

L. van BEETHOVEN (1770-1827)

Senfoni No.3, Mi bemol Majör, Op.55 "Eroica"
Symphony No.3 in E flat Major, Op.55 "Eroica"

Beethoven'in üçüncü senfonisi üzerine ilk fikirlerinin oluşması 1798 yılının ilk aylarına denk gelir. Viyana'yu

ziyaret eden Fransız Cumhuriyeti hükümeti temsilcisi General Bernadotte ve onun ekibinde yer alan kemancı Rodolphe Kreutzer, Beethoven ile yakın ilişkiler kurmuştu. Besteci, Kreutzer adına önemli bir keman sonatı besteledi. Bernadotte Beethoven'e Napolyon Bonaparte onuruna bir senfoni yazmasını önermişti. Beethoven 1802 yılından itibaren başarılarla olduğu kadar yaşamında üzüntüler ve hayal kırıklıklarıyla dolu bir döneme girmiştir. 1796 yılında başlayan işitme kaybı ikinci senfonisini yazdığı 1802 yılında sağırlığa varan boyutlara varmış, insanlarla olan iletişimini çok güç bir hale getirmiş, onu yalnızlığa itmişti. Doktorunun tavsiyesine uyarak 1802 yılının Nisan ayında Heiligenstadt kentinin bir köyünde Ekim ayına dek kalarak dinlenmek istemişti. Orada karamsarlık içerisinde kardeşleri Carl ve Johann'a ölümünden sonra iletmek üzere vasiyetini yazmıştı. Sanatçının 32 yaşında yazdığı ve ölümünden sonra ortaya çıkan bu dokümanda kötümserliği ve kendine sığınak olarak "sanatını" görmesi dikkati çeker.

Beethoven sığındığı limanda artık limitleri zorlayan, genel geçer kabullerin ötesine geçen eserler yazar. Op.31 ve 53 numaralı piyano sonatları ile üçüncü senfonisi bu doğrultuda yazdığı önemli eserlerdir. Yapıtın eskizleri Heiligenstadt döneminde yapılmaya başlanmıştır.

Besteci 1804 yılında senfoniye tamamladığında, başta öğrencisi ve dostu Ferdinand Ries olmak üzere, arkadaşları yapıtın Napolyon'a ithaf edildiğini belirten yazıyı partiyonun kapağında görmüşlerdir. Eser Napolyon düşünülerek, onun temsil ettiği Cumhuriyet değerleri üzerine yazılmıştır. Ancak aynı yıl içerisinde Napolyon kendisini imparator ilan ederek, Beethoven'ın zihnindeki pek çok kavramı alt üst etmiştir. Bestecinin verdiği tepki sert olur. Kapaktaki yazıyı, neredeyse kağıdı yırtarak, karalar. Eser 1806 yılında Viyana'da yayınlandığında kapakta "Büyük bir adamı anmak üzere yazılmış olan kahramanlık senfonisi (Sinfonia eroica composta per festeggiare il Souvenire di un grand'Uomo) ifadeleri yer almıştır. Eserin ilk seslendirmesi, Beethoven'i maddi olarak destekleyen önemli kişilerden olan Prens Franz Joseph Lobkowitz'in sarayında yapılmıştır. Bahsedilen "büyük adam"ın Lobkowitz'in sarayında yapılan seslendirmelerde bulunan ve yapıta hayran kalan ancak 1806 yılında Napolyon'a karşı savaşırken hayatını kaybeden Prusya Prensi Louis Ferdinand olduğu düşünülür. Eserin ilk seslendirmeleri büyük bir hayranlıkla karşılanır ancak hemen tüm tepkiler alışılmadık uzunluğu ve zor anlaşılabilirliği üzerinde yoğunlaşır. Eserin yalnızca birinci bölümü dönemin diğer bestecilerinin senfonilerinin tamamından daha

uzundur. Bu uzunluk Beethoven'in klasik senfoni yapısına önerdiği yeni bir boyutla ilişkilidir.

Eserin birinci bölümünde "bir kahraman"ın öyküsü anlatılır. Bu anlatım herhangi bir metne dayanmadan yalnızca müzikle yapılır. Kahramanın öyküsü, diğer dramatik yapılar da olduğu gibi, çatışmalar üzerinden kurgulanır. 3. Senfoni'de, özellikle birinci bölümde, bu kurgu yalnızca müzikal materyalin özelliklerinden oluşturulmuş diyalektik ile meydana getirilmiştir. Böylelikle aynı anda iki ayrı yapısal boyut var olur. Birinci boyut klasik sonat allegro biçimidir. İkincisi ise söz konusu dramatik akıştır. Müzikal materyalin tüm yapıya hakim olması fikrini ortaya atmış olması sebebiyle bu yapıt modern müziğin ilk büyük eseri olarak görülebilir. Müzikal materyale dramatik anlamlar yüklenmesi ve tüm bölümün yalnızca bu materyal üzerine inşa edilmiş olması müzik tarihinin önemli dönüm noktalarından biridir.

Eserin ikinci bölümü bir cenaze marşıdır. Birinci bölümde anıtsal bir biçimde tasvir edilen kahramanlıkların ardından, kaybedilen büyük kahramanlara karşı bir saygı duruşu niteliğindedir. Do minör tonunun kasvetli havasının egemen olduğu giriş bölümünün ardından duyulan, do majör bölümü yaşanan tüm acılara rağmen umudun var olduğunu haykırır. Bu bölümün ardından Do minörün hüznü atmosferine geri dönülür. Beethoven Do minör ve majör arasındaki çatışmayı daha sonra da yazdığı, 5. Senfoni başta olmak üzere, pek çok eserinin merkezine koyacaktır.

Çoşkulu bir Scherzo olan üçüncü bölümde ilk iki bölümün gergin anlatımlarına bir süreliğine ara verilir. Final bölümü bestecinin 1801 yılında yazmış olduğu Prometheus isimli baleden alınmış bir tema üzerine yapılmış çeşitlemelerden oluşmuştur. Daha önce Bach'ta görülen bu gelişkin varyasyon anlayışı Beethoven ile birlikte orkestral bir düzleme taşınmıştır. Bu yaklaşım 19. yüzyılda başta Brahms, Liszt, Schumann gibi büyük besteciler olmak üzere pek çok besteciye derinden etkileyecektir. Neredeyse birinci bölüm kadar büyük bir yapıya sahip olan final bölümü, önce Beethoven'in 9. Senfoni'sinde görülen daha sonra 19. yüzyılda yaygınlaşacak olan senfonilerde son bölümün merkeze alınması fikrinin ilham kaynaklarından biridir.

In May 1804, Napoleon, who had been acceptable to Beethoven as a military dictator as long as he called himself First Consul, had himself crowned Emperor, and

the disappointed and angry composer scratched out the words “intitolata Bonaparte” on the title page of his newly completed symphony. So violent was the erasure as to leave a hole in the paper. Actually Beethoven blew hot and cold on that issue. In August of that same year, he told the publishing firm of Breitkopf & Härtel in Leipzig that this symphony “is really called ‘Bonaparte’ [sic],” and in 1810 he considered dedicating his Mass in C to the Emperor, then at the height of his power. At some point, too, Beethoven penciled the words “Geschrieben auf Bonaparte” (“Written on Bonaparte”) on that mutilated title page. But the score of the Third Symphony as printed in October 1806 tells us that this is a *sinfonia eroica*, a “heroic symphony . . . composed to celebrate the memory of a great man.”

“I’ll pay another Kreuzer if the thing will only stop,” a gallery wit called out at the public premiere of the *Eroica* in 1805. One reviewer conceded that in this “tremendously expanded, daring, and wild fantasia” there was no lack of “startling and beautiful passages in which the energetic and talented composer must be recognized,” but he felt that the work “loses itself in lawlessness.” Another critic, deploring the composer’s ways of achieving “a certain undesirable originality” and proclaiming the new symphony with its “inordinate length” to be “unendurable to the mere music lover,” expressed the wish that “Herr van B. would employ his admittedly great talents in giving us works like his symphonies in C and D, his ingratiating Septet in E-flat, the intellectual Quintet in C, and others of his early works that have placed him forever in the ranks of the foremost instrumental composers.”

Beethoven had given his audience plenty to be upset about—a symphony half again as long as any they would have known, and one unprecedented in demands on orchestral virtuosity that were almost certainly inadequately met, unprecedented as well in the complexity of its polyphony, in the unbridled force of its rhetoric, in the weirdness of details like the famous “wrong” horn entrance in the first movement (the horn has already reached the home chord of E-flat while the violins are still preparing its arrival with a dissonance), and with the radical disintegration of the theme at the end of the monumental second movement Funeral March.

Another newness in the *Eroica* is the shift of the center of gravity from the first movement to the Finale. Or almost. Even to the most historically oriented listener, the *Eroica*,

with its aim of offering a finale that is not just an ending but a culmination and a place of resolution for an enormous range of accumulated tensions and questions, comes across as a new sort of symphony.

Facing a new challenge in his finale, Beethoven turned to old music; that is, he made a set of variations on a theme he had first used in a group of contradances in 1800-01, which he had introduced at about the same time in the finale of his ballet *The Creatures of Prometheus*, and which had also yielded *Fifteen Variations and a Fugue for Piano* in 1802. In the symphony he provides a grand, rhetorical introduction or “frame.” After the witty exploration of the possibilities of the bass alone comes a powerful set of variations on the combined melody and bass. In the *Piano Variations* he had wrapped it all up with a fugue. Now he does something subtler. Instead of making his excursion into polyphonic style a separate chapter, he infuses his variations with polyphony throughout their course. The vitality of texture that this gives him is one of the chief sources of the propulsive energy of the movement. True to classical tradition for variations, Beethoven slows the tempo near the end. The slow variations here are an apotheosis, a climax of towering force. Carefully Beethoven dismantles this structure. The music is almost an echo of the “disintegration” of the *Funeral March*. Then he resumes speed—returns in fact to a quasi-variation of the initial “frame”—to close, to fulfill his “heroic symphony” in triumphantly affirmative noise.

Doç. Dr. · Assist. Prof. Onur Türkmen

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*

Bahar Kutay

Adilhoca Aziz

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Davut Aliyev

Elena Postnova

Hüseyinali Hüseyinaliyev*

İdil Arıcan

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva *grup şefi | principal*

Nazik Rahmedova *grup şefi yrd. | principal asst.*

Elena Rihsi

Marina Agapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Selinsu Zeynep Düz

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*

Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | principal asst.*

Sema Hakioğlu

Uluğbek Rihsi

Svetlana Simolin

Elif Kuştan

İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*

Serdar Rasul *grup şefi yrd. | principal asst.*

Artur Rahmatulla

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Burak Noyan

Şalva Gagua

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*

Zita Zempleni

Obua | Oboe

Violetta Lupu

Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Nusret İspir *grup şefi | principal*

Selen Özyıldırım

Fagot | Bassoon

Ezgi Tandoğan

Onur Üzülmez*

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*

Hasan Erim Hacet

Hüseyin Uçar*

Trompet | Trumpet

Julian Lupu *grup şefi | principal*

Onurcan Çağatay

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Gelecek Programlar

Next Programs

11 Aralık December 2021
Cumartesi Saturday, 20:00
Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Hüzün ve Sevinç | Sadness and Joy

Matthew Coorey şef conductor
Burak Noyan kontrbas double-bass
Selin Gürol & Ömer Berk Taraklı klarnet clarinet

F. Mendelssohn Konzertstück No.2, Op.114
G. Bottesini Elegia, D Majör
G. Bottesini Fantasia "La Sonnambula"
G. Mahler Senfoni No.5, Do Diyez Minör, IV. Adagietto
Sinfonia Concertante in E-Flat Major, KV.364
E. Elgar Introduction and Allegro, Op.47

19 Aralık December 2021
Pazar Sunday, 20:00
Bilkent Konser Salonu Concert Hall

2 Şaheser | 2 Masterworks

Matthew Coorey şef conductor
Erten Deniz İspir keman violin
Vagif Alikperov viyola viola

W. A. Mozart Sinfonia Concertante in E-Flat Major, KV.364
A. Schoenberg Kammer-symphonie No.1, Op.9

28 Aralık December 2021
Salı Tuesday, 20:00
Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Yeni Yıl Konseri | New Year's Concert

Matthew Coorey şef conductor
Aleksandra Kubas-Kruk soprano

www.bso.bilkent.edu.tr
bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.